

עפ"ת 27425/04/15 - סלאיימה חאלד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 27425-04-15 חאלד נ' מדינת ישראל
בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער סלאיימה חאלד
נגד
המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד גלעד קצמן

ב"כ המשיבה - עו"ד ארז ריכטנברג

המערער הופיע

מתורגמן לשפה הערבית - מר זוהיר עאסי

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

בע"פ 6349/11, שניידר נ' מדינת ישראל (10.06.13), אומר בית המשפט העליון בעניין היעדרות לבקשה לפי סעיף 153 לחסד"פ [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982, בין היתר באשר לבקשת נאשם לחזור בו מהודייתו "עיתוי הגשת הבקשה לחזור מן ההודיה מהווה שיקול מכריע בבחינת הבקשה". "ביחס התקופה שלאחר מתן גזר הדין (לרבות בשלב הערעור), ההלכה היא כי כדי שתיענה בקשת נאשם לחזור בו מהודייתו, עליו להוכיח את התקיימותן של נסיבות חריגות ביותר...".

בערעור שלפנינו הורשע המערער על-פי הודאתו בגרימת תאונת דרכים ביום 14.08.11 בתל-אביב עת ברשלנותו נכנס למסלול רכב אחר ושני כלי הרכב התנגשו. מאותה התנגשות נפצע נהג הרכב האחר באופן קשה. נהג הרכב האחר, ועובדה זו לא הוזכרה בכתב האישום שהוגש נגד המערער, נהג תחת השפעת משקאות משכרים, ובכך הורשע ביום 03.09.14 על-פי הודאתו ונגזר דינו.

הטיעונים לעונש בעניינו של המערער היו ביום 12.02.15, דהיינו, אחרי שנגזר דינו של המערער בתאונה. ב"כ המערער ידע לפחות על ההליכים שנפתחו נגד הנהג האחר ואף טען את הדברים בטיעוניו לעונש לפני בית משפט קמא, ואפנה לטיעוניו בעמ' 9 ש' 18-20 לפרו' בית משפט קמא.

בית משפט קמא בהכרעת דינו תוך שהוא מיישם את הוראות סעיף 40' לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, לא היה מוכן לזקוף לזכותו של המערער עובדות שלא בא זכרן לכתב האישום.

הערעור הוא, כאמור, בקשה של ב"כ המערער לבטל את כל ההליך לפני בית משפט קמא בשל כך שלטענתו המדינה הסתירה מבא כוחו הקודם של המערער את העובדה שהנהג המעורב נהג תחת השפעת משקה משכר, וכי הורשע ונגזר דינו באותו עניין.

הנני סובר שאין מקום לקבל את הערעור והנני דוחה אותו.

נעשה בפנינו ניסיון ברור לבטל הליך או להחזיר אותו לראשיתו של מערער אשר התאכזב מהעונש אשר הוטל עליו בעקבות הודאתו והוא מבקש לקיים מקצה שיפורים.

הפסיקה שצינתי לעיל לעניין חזרה מהודיה אינה מאפשרת, כאשר עסקינן בבקשה לחזרה מהודיה בשלב ערעור, צריך שיהיה ברור שההודאה נבעה הן מאי-הבנה של המערער את משמעות הודאתו, הן בשל הפרת אמונים של הסניגור, כשל בייצוג ועניינים דומים, והן תופעות כאלה בנסיבות תיק זה. טענתו של ב"כ המערער, שהצדק יפגע, במקרה שלפנינו, בהרשעת המערער וגזר דינו על כנה היא טענה בעלמא שאין לה בסיס עובדתי. כל תיק המשטרה היה לפני הסניגור, שייצג את המערער בבית משפט קמא. אם סבור היה שאין בסיס להרשעתו של המערער כפי שהורשע, היה בוודאי מנהל את ההליכים ואת עניינו של המערער באופן אחר.

למעשה עסקינן בערעור המקפל בהסוואה במילותיו טענה של כשל בייצוג מבלי שעמדתו של בא כוחו של המערער בערכאה הדיונית הוצגה בפני ערכאת הערעור.

בשל כל אלה, כמובן, הערעור נדחה.

באשר לעונש שהטיל בית משפט קמא, בנסיבות התאונה ובנסיבות פציעתו של המערער, הטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות למשך 3 חודשים, עונש פסילה בפועל של 25 חודשים, פיצוי ומאסר ופסילה מותנים אינם עונשים שערכאת הערעור תמצא להתערב בהם.

המערער יתייצב לסיום ריצוי עבודות השירות עד יום **10.05.15**. העתק הפרוטוקול יישלח אל הממונה על עבודות השירות.

ניתן והודע היום, י"א אייר התשע"ה,
30/04/2015, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט

הוקלד על ידי נופר דויד